

Er man villig til at hjælpe FN med at få dem respekteret? Eller vil man sige: O.k., det gik heller ikke denne gang, og så kan han blive ved?

Kl. 10.15

Det sidste, jeg vil sige, er: Hvad havde alternativet egentlig været, hvis alle i hele verden opførte sig, som S og R lægger op til i dag, og som S og R ikke gjorde i 1998, hvilket jeg respekterer? Vi støttede jo SR i 1998, men lad det nu ligge. Hvad nu, hvis alle lande siger: Vi giver mere tid? Det har han haft masser af, 12 år og 4 måneder, men det har ikke hjulpet. Blix siger, at han ikke har fået den hjælp, han skulle have. Så går så alle hjem, og amerikanerne siger også: Nå, ja, vi går også hjem.

Så sidder Saddam Hussein tilbage med sine masseødelæggelsesvåben, og så ved han også godt, at det vil aldrig igen ske, at verden samler sig omkring ham for at presse ham til indrømmelser. Han har givet indrømmelser, og alle, også Tyskland, erkender, at det er på grund af det militære pres. Men det militære pres har altså også den virkning, at hvis det ikke kan føres helt igennem, risikerer man krigen, og det har ikke kunnet føres helt igennem.

Hvis alle gik hjem, sad han tilbage med de kemiske våben og med miltbranden – tusindvis af liter, som jo må være der, siden han ikke har påvist, at de er destrueret. Det havde været meget let at påvise, at de var destrueret, hvis de var blevet det. Det havde taget 2 minutter at aflevere papirerne og måske 2 timer at læse dem, og det har der været 12 år og 4 måneder til og nu senest i hvert fald 4 måneder. De våben er der altså, må man gå ud fra, og det vil gøre regionen, Kuwait og efterhånden større og større områder af verden til farligere levesteder.

Man skal altså tænke på alternativet. Når det nu er løbet ud i sandet, og vi ikke har fået en konklusion fra Sikkerhedsrådet – regeringen har aldrig bedt om en anden resolution, for det er Sikkerhedsrådet selv, der afgør, om de vil lave en anden resolution. Det er ikke den danske regering, som skal afgøre det, og på trods af talrige spørgsmål har vi afvist, at det er relevant for Danmark at tage stilling, det er kun Sikkerhedsrådet, der tager stilling – er vi altså i den situation, hvor vi må sige, som hr. Helveg Petersen også sagde meget klogt i 1998: Hvis man bare lader tingene fortsætte, bliver det meget værre.

Første næstformand (Svend Auken):

Udenrigsministeren er gået ind i debatten, og det er jo en usædvanlig debat, hvor jeg synes, vi må vise skønsomhed over for hinanden.

Jeg er ked af, at flere ikke er enige i min vurdering af, om det var et støttespørgsmål eller ej, hr. Jesper Langballe kom med før. Jeg er nødt til at sige, at man må altså udøve et skøn, når man sidder i denne stol, og jeg skønnede, det var rigtigt, at udenrigsministeren kom ind i debatten på dette tidspunkt. Det gør det så nødvendigt, at ordførerne får lejlighed til korte bemærkninger, men vi må ikke glemme, at det er hr. Jens Rohdes ordførertale, vi kommenterer.

Den første, der får ordet til udenrigsministeren, er hr. Frank Jensen og derefter hr. Holger K. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne starte med at takke udenrigsministeren for at gå ind i debatten, for jeg er helt af den opfattelse, at det er meget vigtigt, at det grundlag, der træffes beslutning på, er nogenlunde klart rent folkeretligt.

Man må i sandhed sige, at der skulle mange ord fra udenrigsministerens side til for at forklare, hvad suspension betyder. Efter min juridiske fortolkning er suspension noget, der rækker frem til en ny beslutning, medmindre den tidligere tekst indeholder et udløb af suspensionen, men det gør 1441 jo ikke. 1441 giver våbeninspektørerne et mandat til at operere, og våbeninspektørerne var i funktion indtil i går, hvor de blev trukket ud, Hans Blix' seneste rapportering til Sikkerhedsrådet var, at han kunne gøre fremskridt. Han skulle ikke have år og ikke uger, men måneder.

Her i Folketinget har vi fået udenrigsministerens forklaring på, hvad regeringen mener med forankringen i FN, og jeg vil gerne bede udenrigsministeren om at bekræfte det citat, der i dag er på forsiden af Politiken. Det er et citat her fra Folketinget den 5. februar, og udenrigsministeren er citeret for at sige:

»Jeg synes ærligt talt, at det er meget klart, at det er Sikkerhedsrådet, der afgør, om 1441 er nok. Det er det, der menes med »forankret i FN««.

Vil udenrigsministeren bekræfte det citat, eller er det et fejlцитat?